

ARGENTYNA

1. Informacje podstawowe

Powierzchnia :	2 780 400 km kw.(bez tzw. Antarktydy argentyńskiej)
Populacja (2020):	45,5 mln
Skład etniczny:	Europejczycy (głównie pochodzenia hiszpańskiego i włoskiego) oraz Metysi – 97%, tubylcza ludność indiańska – 2,5%, ludność pochodzenia afrykańskiego – 0,5%.
Podział administracyjny:	23 prowincje oraz miasto autonomiczne Buenos Aires
Religia:	Katolicy 63%, protestanci 15%, Świadkowie Jehowy i mormoni 1,5%, inni 1,5%, agnostycy 3%, ateści 6%, bezwyznaniowcy 10%.
Stolica:	Buenos Aires (3,2 mln, aglomeracja – 15,5 mln)
Inne ważniejsze miasta:	Cordoba (1,6 mln), Rosario (1,6 mln), Mendoza (1,2 mln), Tucuman (1,0)
Język urzędowy:	hiszpański
Waluta:	Peso (1 USD = ca 1070 ARS)
Główne bogactwa naturalne:	ołów, cynk, cyna, miedź, żelazo, mangan, ropa naftowa, uran, gaz ziemny, lit
Główne gałęzie przemysłu:	Przetwórstwo żywności, przemysł samochodowy, tekstylno – odzieżowy, chemiczny i petrochemiczny, metalurgiczny, produkcja stali, poligrafia
Główne produkty rolne:	Kukurydza, soja, pszenica, trzcina cukrowa, mleko, jęczmień, ziarno słonecznika, wołowina, winogrona, ziemniaki
Ustrój polityczny:	Republika prezydencka
Głowa państwa i szef rządu (prezydent):	Javier Gerardo Milei

Minister Gospodarki:	Luis Andrés Caputo
Minister Spraw Zagranicznych, Handlu Zagranicznego i Wyznań	Gerardo Werthein
Ambasador Argentyny w Polsce:	Alicia Irene Falkowski
Ambasador RP w Argentynie:	Vacat, kierująca placówką Bogna Ruminowicz
Najbliższe wybory parlamentarne:	2025 (częściowe)

2. Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne (2023)

PKB (ceny bieżące) :	646,1 mld USD
PKB per capita:	14,2 tys. USD
Wzrost PKB:	-1,6%
Struktura PKB:	Rolnictwo 7%, przemysł 27%, usługi 66%
Dług publiczny:	88,4% PKB
Inflacja:	117,8%
Bezrobocie:	6,1%
Poziom korupcji (CPI):	37 (poziom Etiopii, Lesotho, Indonezji i Maroka)
Eksport (2024):	79,8 mld USD
Główni partnerzy w eksporcie:	Brazylia, USA, Chile, Chiny, Indie, Wietnam, Peru
Główne towary w eksporcie:	Soja i produkty pochodne, kukurydza, pojazdy samochodowe, pszenica, wołowina, złoto, paliwa kopalniane, orzeszki ziemne, owoce morza, wina
Import (2024):	60,8 mld SD
Główni partnerzy w imporcie::	Brazylia, Chiny, USA, Paragwaj, Niemcy, Tajlandia, Meksyk
Główne towary w imporcie:	Soja i produkty pochodne, pojazdy samochodowe i ich części, traktory i części do traktorów, elektronika, produkty naftowe, farmaceutyki, preparaty krwiopochodne, urządzenia do przetwarzania danych, nawozy
Inwestycje zagraniczne (2023):	23,9 mld USD
Inwestycje argentyńskie za granicą:	Brak danych

3. Ogólna charakterystyka gospodarki Argentyny

Argentyńska gospodarka najczęściej kojarzona jest z wysokim udziałem rolnictwa. Warto wspomnieć, że jest to jedyne państwo na świecie, którego produkcja rolna pozwala na zaspokojenie potrzeb liczby osób 10 – krotnie większej od populacji tego kraju. Sektor rolnictwa opiera się przede wszystkim na hodowli bydła i owiec. Argentyna jest także jednym z największych producentów zboża, olejów roślinnych, owoców i warzyw oraz ryb i owoców morza. Znane w świecie są ponadto wina argentyńskie. W ostatnich latach dostrzega się wyraźny wzrost znaczenia przemysłu i sektora usług, w tym turystyki. Argentyna posiada również bogate zasoby naturalne, zwłaszcza ropy naftowej, gazu, litu i uranu. Pomimo tak znacznych zasobów Argentyna jest państwem, który od wielu lat przeżywa wręcz permanentny kryzys gospodarczy wynikający z wieloletniej błędnej polityki gospodarczej i finansowej, czego efektem jest przede wszystkim bardzo wysoki dług publiczny (w tym zagraniczny) oraz znaczna inflacja. Okres pandemii pogłębił jeszcze te trudności.

W grudniu 2023 r. władzę objęła nowa administracja Prezydenta Milei, która przedstawiła solidny program gospodarczy skoncentrowany na serii kluczowych priorytetów, aby przekształcić krajobraz finansowy Argentyny. Jednym z jego najważniejszych celów jest zmniejszenie szalejącej inflacji, która poważnie wpływa na koszty utrzymania i stabilność gospodarczą kraju. Prezydent Milei zobowiązał się także do zrównoważenia budżetu państwa, aby zapobiec dalszemu gromadzeniu się długu. W ramach

dążenia do szczuplejszego rządu zaproponował prywatyzację przedsiębiorstw państwowych i zmniejszył liczbę ministerstw rządowych, zamierzając usprawnić operacje i zmniejszyć wydatki publiczne. Ponadto administracja planuje wprowadzenie ustawodawstwa, które obejmie różne reformy gospodarcze i wykorzystać działania wykonawcze za pośrednictwem dekretów o konieczności i pilności (DNU), aby przyspieszyć zmiany, gdzie to możliwe. Prezydent Milei popiera udoskonalenie przepisów dotyczących własności intelektualnej w celu wspierania innowacji i przyciągania inwestycji, postrzegając to jako kluczowe dla modernizacji gospodarki Argentyny i promowania wzrostu. Ponadto rząd zaczął usuwać niektóre polityki interwencyjne i jest zdeterminowany, aby wprowadzić zmiany strukturalne, aby przekształcić Argentinę w gospodarkę przyjazną rynkowi.

Program naprawczy osiągnął dobre początkowe wyniki przede wszystkim w zakresie fiskalnym i inflacji, co spowodowało rozpoczęcie procesu stabilizacji gospodarki. Na poprawę sytuacji wpłynęły także korzystniejsze warunki pogodowe, inwestycje w sektor energetyczny i normalizacja produkcji rolnej. Zanotowano również znaczny spadek poziomu inflacji, która jednak nadal pozostaje jedną z najwyższych w regionie. Pomimo spadku poziomu ryzyka kraju z 2100 punktów 1280 wciąż pozostaje jednym z najwyższych w regionie.

Największe wyzwania kraju w zakresie stabilizacji gospodarki i poprawy klimatu inwestycyjnego to nadal wysoka inflacja, recesja i tymczasowa kontrola kapitału. Administracja tego prezydenta zobowiązała się do zniesienia kontroli kapitału, ale dopiero wtedy, gdy Argentyna osiągnie stabilność makroekonomiczną.

Skutkiem wprowadzanych reform jest znaczny spadek poziomu życia społeczeństwa. Aby złagodzić skutki dla ubogich, rząd wdrożył środki ochrony socjalnej, które obejmowały wzrost świadczeń socjalnych dla najbardziej narażonych (powszechny zasiłek na dziecko i świadczenia żywnościowe) powyżej inflacji.

4. Stan prawno – traktatowy

Argentyna jest członkiem m.in. następujących międzynarodowych organizacji gospodarczych AfDB (członek pozaregionalny), ALADI, Banco del Sur, BCIE, BIS, Wspólnota Andyjska (członek stowarzyszony), CELAC, FAO, G-15, G-20, G-24, G-77, IADB, IBRD, IDA, IFAD, IFC, IMF, ITUC, Mercosur, MIGA, ONZ, Paris Club (członek stowarzyszony), PCA, SICA (obserwator), SELA/LAES, UNASUR/CSN, UNCTAD, UNIDO, Union Latina (obserwator), WCO, WFTU, WIPO, WTO, ZICOSUR.

W polsko-argentyńskich stosunkach gospodarczych obowiązują następujące umowy i porozumienia:

- Porozumienie międzyrządowe z dnia 28 grudnia 1950 r. w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania w transporcie morskim,
- Umowa o współpracy w dziedzinie górnictwa z dnia 2 października 1982 r.,
- Umowa o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji z dnia 31 lipca 1991 r.

W grudniu 2024 r. zakończyły się negocjacje UE z państwami Mercosur (którego to ugrupowania Argentyna jest członkiem). Obecnie trwa proces ratyfikacji tej umowy przez wszystkie strony. Jak wiadomo z doniesień medialnych, treść umowy budzi duże kontrowersje wśród niektórych państw UE.

5. Dostęp do rynku

Procedury stosowane w dostępie do rynku w niewielkim stopniu różnią się od stosowanych w innych krajach. Jako członek Mercosur stosuje wspólną taryfę celną tego ugrupowania. Każdy import wymaga uzyskania licencji, przy czym większość wyrobów podlega tzw. automatycznej licencji importowej. Import dzikich zwierząt i produktów z nich może być realizowany wyłącznie poprzez firmy zarejestrowane w Rejestrze Importerów Dzikich Zwierząt i Produktów Z Nich. Istnieje możliwość uzyskania statusu autoryzowanego operatora gospodarczego. Nie jest to obowiązkowe, ale pozwala na uproszczenie procedur celnych. Argentyna wprowadziła także możliwość elektronicznej odprawy celnej.

W Argentynie działa 13 stref wolnocłowych, do których wwóz nie jest traktowany jako import i nie podlega opłatom celnym. Zakazany jednak jest wwóz do stref broni, amunicji, materiałów sprzecznych z porządkiem publicznym oraz produktów stanowiących zagrożenie dla roślin i zwierząt oraz dla życia i zdrowia ludzkiego, zagrażających bezpieczeństwu publicznemu oraz stanowiącymi zagrożenie dla środowiska.

Całkowicie zakazany jest (chyba że wyjątkowo zostanie udzielona licencja) import niektórych gatunków zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, niektórych wyrobów chemicznych, surowej bawełny, napojów energetycznych zawierających ponad 200 mg/l kofeiny, elektronicznych papierosów i wyrobów z nimi związanych, lamp żarowych stosowanych w gospodarstwach domowych, wszelkiego typu lamp halogenowych, niektórych typów akumulatorów, niebezpiecznych zabawek, replik broni palnej, używanych samochodów, urządzeń i opon i szkodliwych odpadów.

6. Prawo regulujące działalność inwestorów zagranicznych

W Argentynie inwestorzy mają identyczne prawa i obowiązki jak inwestorzy miejscowi. Prawo przewiduje różne formy inwestowania i swobodę transferowania zysków za granicę. Nie ma także żadnych sektorów dostępnych jedynie dla inwestorów krajowych. Głównymi sektorami do inwestowania są rolnictwo, górnictwo, energetyka, ochrona zdrowia, infrastruktura, technologia informacyjna, turystyka, zielone technologie, gospodarka oparta na wiedzy i usługach administracyjnych.

7. Dwustronna współpraca gospodarcza polsko - argentyńska

a. Współpraca handlowa

Wstępne dane GUS wskazują, że w 2024 r. polski eksport do Argentyny wyniósł 93,1 mln USD, natomiast wg danych argentyńskich wyniósł on 190,3 mln USD. Nasz eksport to przede wszystkim opony, części samochodowe, farmaceutyki, skrobia, części meblowe, papier, elektrody węglowe, maszyny i urządzenia, mrożone owoce, słodczy, rusztowania. Import wg GUS wyniósł 899,3 mln USD (wg danych argentyńskich 759,4 mln USD) i objął przede wszystkim pelety sojowe do celów paszowych (ponad 70% całości polskiego importu z Argentyny), części samochodowe, kukurydzę, orzechy, ryby, wyroby tytoniowe, yerba mate, wina, owoce cytrusowe i wełnę.

Różnice między danymi polskimi i argentyńskimi świadczą o znacznym udziale handlu pośredniego realizowanego poprzez kupców z krajów trzecich.

b. Współpraca inwestycyjna

Obecnie w Polsce istnieje jedynie jedna spółka z kapitałem argentyńskim: Labin Polska Sp. z o.o. (należąca do grupy Wiener Lab) – firma z siedzibą w Rosario w Argentynie, z ponad 50-letnim doświadczeniem na rynku opieki zdrowotnej (wyposażenie laboratoriów diagnostycznych). W maju 2009 r. spółka uruchomiła swój oddział w Warszawie (pierwszy oddział w Unii Europejskiej),

W Argentynie zainwestowały dwie polskie firmy: INGLOT Cosmetics – kosmetyki i LUG Light Factory - producent specjalistycznych LEDowych opraw oświetleniowych przeznaczonych do oświetlenia powierzchni miejskich takich jak ulice, parki, parkingi czy budynki użyteczności publicznej. Zainteresowanie inwestycyjne wyraża kilka innych firm z sektora OZE, recykling/odzysk odpadów komunalnych, montaż rowerów, maszyn rolniczych. Jedna z polskich firm planuje budowę w Argentynie fabryki zielonego wodoru.

8. Perspektywy rozwoju współpracy.

Największe możliwości eksportowe dla polskich firm rysują się w zakresie maszyn i urządzeń, w tym dla przemysłu spożywczego i tekstylnego – odzieżowego, motoryzacji (części, akcesoria samochodowe, lakiery, odświeżacze powietrza), sprzętu rolniczego/samolotów do fumigacji pól, dronów, nawozów,

logistyki (budowa magazynów, składów itp.), przetworzonej żywności, farmaceutyków/biotechnologii, technologii przemysłowej, produktów chemicznych, urządzeń medycznych. wyrobów rzemiosła (artykuły dekoracyjne/ wyposażenia wnętrz, galanteria skórzana, ceramika, biżuteria z bursztynu etc.), tworzenie klastrów innowacyjnych/ ICT, green economy (zwłaszcza oczyszczalnie wody, fotowoltaika, urządzenia dla energetyki z OZE).

Potencjalne dziedziny współpracy inwestycyjnej to ochrona środowiska, oczyszczalnie wody, energetyka OZE, przetwórstwo żywności, przemysł lekki, przemysł tekstylny – odzieżowy oraz usługi finansowe i informatyczne.